

A mumia titka

minden
eddigyi detektívdramát
felülmúl.

részéről közös tanácskozások folytak, amelyeknek az a célja, hogy Orsován keresztül a Románia felé irányuló személy- és teher-szállítás újból megkezdődjék. A tárgyalásokon, amelyek részben Orsován, részben pedig Vereiorován folytak le, a temesvári üzletvezetőség részéről dr. Pekáry Géza felügyelő és Tóth István hivatalnok, a román államvasutak részéről pedig J. Antoneszku krajóvai vasuti főmérnök vett részt. Hír szerint az Orsován keresztül irányuló vasuti forgalom még e hét folyamán nyílik meg.

— **Szegedi népfőlkelő és két szerb fiú.** A Pancsován megjelenő Délvidéki Lapokból vesszük át ezeket a sorokat: Nagyabajuszu szegedi népfőlkelő állít be a rendőrkapitány szobájába. Gyönyörű szál napbarnította magyar. Az uniformisa ragyog a tisztaságtól. Az egész ember csupa csin és rend. Összevágja a bokáját, a sapka ellenzőjéhez emeli a kezét s elkezd beszélni, ahogy írom:

— Főkapitány unak alásan jelentem a Mária-utcában vagyok elszállásolva. Tegnapelőtt este feltűnt nekem, hogy még tizkor is a lovak mellett az istállóban egy tizenegy éves gyerek ténfereg. Megkérdeztem, miért nem megy haza? Azt mondja, az anyja nem engedi haza, munkára kergeti, de nem lehet, mert nincs meleg gunyája és éhes. Adtam neki enni s lefektettem. Reggel elmentem a szolgálatba, csak este jöttem haza. Várt már rám az én gyereke a testvérével, a tizennégy évessel. Éhes volt az is, rongyos volt az is, mint az öccse. Elmondta, hogy az anyja veri, enni nem ad s kergeti munkára, mint az öccsét. Ami ennivalóm volt, odaadtam nekik, le is fektettem, be is takargattam. De mi nem maradunk itt sokáig. Kérem tekintetes Uram, ne hagyja bitangságban azt a két szegény gyereket.

A főkapitány hivatja az ügyeletes altisztet s nyomban intézkedik. Látom rajta, hogy el van lágyulva, akár csak jó magam. Az ember még ott áll haptákban. Tudni akarom, mi szolt belőle a szive, vagy a fajszerete. Megkérdezem tőle, micsoda gyerekek azok. Magyarok? Szerbek az istenadták, mondja az öreg népfőlkelő.

Olyan meleget érzek a szívem tájékán s valami nedveset a pillám alatt. Olyan jól esik, olyan boldog vagyok, hogy ez a magyar katona. Ilyen a magyar katona. Az elme lehet ellenséges földre verekedni, vitéz lesz, bátor lesz, de kegyetlen nem lesz soha. Az ellenség földjén is pártját fogja a gyámoltalan árvának, megosztja vele az utolsó falatját. A katona menni készül. Megállítom. Pénzt adok neki, hogy vegyen a „bitangságban“ maradt két gyermeknek, amire szükségük lesz. Ennivalót veszek nekik rögvést, mondja az én magyarom. Kezet fogok vele s csendesen kisompolygok a hivatalos szobából. Kint jut eszembe, hogy jó lett volna megkérdezni a nevét. Vagy minek is. A többi is ilyen, mind ilyen, aki magyar. Vitéz, hős a csatában, melegen érző, igaz, jószívű ember különben.

— **A városi tisztviselők nyugdíja.** A belügyminiszter mostanában hagyta jóvá a városi tisztviselők nyugdíjszabályrendeletét s ugyancsak nem régen lépett életbe a fizetések új rendjéről szóló szabályrendelet is. A városi tisztviselők természetesen örültek ennek, de minthogy nincs öröm ürmön nélkül, az ő kedvük is busra fordult. A városházán ugyanis az a hír járta, hogy a tisztviselők fizetéséből egyszerre vonják le azt a meg lehetőségen tekintélyes összeget kitevő nyugdíjkülönbözetet, amelyet a nyugdíjszabályzat elfogadásától a miniszteri jóváhagyásig terjedő időre kell fizetniük. A tisztviselők ezzel szemben a nehéz megélhetési viszonyokra hivatkoznak, de úgy hisszük, hogy

KORZÓ-MOZI

TELEFON:
11-85.

Igazgató:
VAS SÁNDOR

TELEFON:
11-85.

Szerdán és csütörtökön

Fern Andra

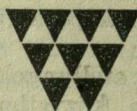
II-ik szenzációs filmje

TAUASZI DÉR.

Filmregény 4 felvonásban.

Harcztéri felvételek.

Valamint az új
kisérő műsor!

Előadások 5, 7 és 9 órakor.

itt semmiféle hivatkozásra sincs szükség. A tanács módot fog rá találni, hogy a levonások ne egyszerre történjenek meg, hanem havi részletekben.

— **Lehet cukrot kapni.** Dr. Szalay József főkapitány kedden délelőtt értekezletre hívta meg a szegedi fűszernagykereskedőket, akikkel a város közönségének cukorszükségletéről tárgyalt. Szegeden a pillanatnyi cukorhiány abból állott elő, hogy a környék lakói teljesen indokolatlan óvatosságból előre és szükségtelenül összevásárolták a szegedi cukorkészletet. Épen azért a főkapitány abban állapodott meg a fűszerkereskedőkkel, hogy mindenkinek adnak el cukrot, de öt kilónál nagyobb mennyiséget senkinek se szolgáltatnak ki.

— **Ötven fillérrel olcsóbb lett a sertéshus.** Ne tessék örülni előre, nem Szegeden, hanem Budapesten érte a fogyasztókat az az öröndetes esemény. Szegeden csak a papíron lesz olcsóbb az élelmiszer, a valóságban inkább drágul. Az állatvásárpénztár elárúsítóhelyein, mint *Budapestről* jelentik, a központi vásárcsarnokban közölték, hogy máától kezdve a sertéshus ára ötven fillérrel olcsóbb lesz. A sertéshus árát 4.80 koronáról 4.30 koronára, a sertéskaraj árát pedig 5.80 koronáról 5.30 koronára szállították le. A hár ára 7.40 koronáról 7.20-ra szállt le. Ez az intézkedés a fővárcs tulajdonában lévő sertések husának és hájának áaira vonatkozik, de valószínűleg hatással lesz a piacon lévő egyéb mennyiségek árának alakulására is.

— **Oroszországból vizitbe jött fogoly fiához egy orosz.** Szabadkáról jelentik: Kishegyesen dolgozó orosz foglyoknak érdekes látogatójuk akadt. Oroszországból kaptak látogatót... Illetve az orosz, aki Magyarországra jött látogatóba, ma már nem is orosz polgár, mert a meghódított területen lakik, a Njemen folyó mellett egy kis orosz városban, amely még Kowno elfoglalása előtt került a németek birtokába. Az orosz apa, aki odahaza szőlőbirtokos, engedélyt kapott a német katonai kormányzótól, hogy egyetlen fiához eljőjön Magyarországra s atyai szeretetével megvigasztalja a fogoly katonát. A Njemen-parti szőlősgazda Kishegyesen talált rá a fiára s három napig volt nála vizitben s aztán visszatért a meghódított területre. Az orosz foglyok közt nagy örömet keltett, hogy távoli hazájukból látogatót kaptak, noha a látogató egy fájdalmas hirt is hozott számukra. Az oroszok mindaddig nem akarták elhinni, hogy Kownó, Varsó s a hatalmas orosz várak elestek. Most, hogy saját hazájukbeli ember is megerősítette, a mit a magyarok már régen mondtak nekik, kezdik elhinni, hogy Oroszország — elvesztette a háborút.

— **Szegedi uriaszony milliós pöre.** Érdekes ügyben ítélkezett az újvidéki törvényszék. Három évvel ezelőtt a 735/21. számú konvertált nyereménykötvényt a Magyar Jelzálog és Hitelbank egymillió százezer koronás főnyereményével húzták ki. A milliós főnyeremény egy részére Schachtitz József szegedi fakereskedő felesége is igényt tartott örökösödési jogon. A nyemény körül bonyodalmas pör keletkezett az örökösök között. A sorsjegy eredeti tulajdonosa Müller Adolf, volt óbecsei lakos ugyanis 1906. évi februárban meghalt. Örökösei voltak özvegyén kívül gyermekei: dr. Kohn Rezsóné, özvegy Kalmár Arnoldné, Löwy Hermanné, Schachtitz Józsefné és Müller Ármín. Müller Ármín azonban 1909. évi áprilisában meghalt s örökösül maradtak az özvegye és az imént említett testvérei. Müller Adolf hagyatékában több sorsjegy volt, ezek között a Magyar Jelzálog Hitelbanknak 735/21. sz. konvertált nyereménykötvénye is, amelyet 1912.

Gondoskodjon mindenki
idejében jegyéről!

A mumia titka

című detektívdramához.